

især. Jeg troer, at Mindretallets ærede Ordfører vil erkjende, at denne Forskiel ikke er ganske betydningsløs.

Hægle: Det Sidste skal jeg give det ærede Medlem, der nu havde Ordet, Ret i. Der kan være forskjellige Grunde, som kunne tale mere for den Eine end for den Anden. Naar man i det Hele taget erkjender, at de paagjældende Embedsmænd ikke ere pensionsberettigede, og at der ved særlig Lov skal gives dem Pension, saa kan der være mange Omstændigheder, der tale mere for den Eine end for den Anden. — Med Hensyn til hvad den ærede Ordfører sagde skal jeg kun bemærke, at jeg ikke kan see, at der egentlig har været nogen større Berettigelse for en Embedsmand, der blev constitueret i 1857, til at nære Forventning om Pension efter Pensionsloven, end der var for den, der blev ansat i 1851; thi det Æneste, der var foregaaet i Mellemtiden, var Forelæggelsen af et Lovforslag, hvorunder det først een Gang blev vedtaget, at disse Embedsmænd ikke skulde være pensionsberettigede, og som, da dernæst ved en Feiltagelse ved den følgende Behandling det Modsatte blev vedtaget, heelt blev forkastet.

Indenrigsministeren: Jeg skal paa den fraværende Justitsministers Begne tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage Fleertallets Indstilling. Det maa være klart for det høie Thing, at jeg ikke har haft nogen sær Anledning til at sætte mig ind i denne Sag, som ikke hører under det mig betroede Ministerium, og jeg vil saaledes ikke være istand til nærmere at imødegaae, hvad der er blevet anført af det ærede Medlem herfraas overfor (Hægle). Men jeg skal dog tillade mig at udtale, at jeg troer, at de paagjældende, nu affledigede tvende Embedsmænd med Grund have anseet det for sandsynligt, at der vilde blive tilstaaet dem den Pension, der kunde tilkomme dem efter Pensionsloven. Ved at følge Fleertallets Indstilling ville de ærede Medlemmer af Thinget, som sætte megen Pris paa i denne Sag at hævdé Principet om Pensionsberettigelse, eller rettere Ifke-

pensionsberettigelse, jo ikke komme i Fare for at krænte dette, idet Fleertallets Indstilling gaar ud paa at nedsætte Pensionerne en lille Smule under de Beløb, der vilde tilkomme de paagjældende tvende Mænd, naar Pension skulde udredes til dem efter Pensionsloven.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal (Bach, N. Hansen, Hægle, Søren Jørgensen) til Fleertallets Forslag:

„1,600 Rd.“ forandres til: „1,400 Rd.“, og „1,500 Rd.“ til: „1,200 Rd.“ forkastedes med 38 Stemmer mod 15.

2) Forslag af Udvalgets Fleertal (Dresing, Effersø, Mourier-Petersen, Dirik, Philipsen og Ussing):

§ Lovforslagets sidste Linie forandres Ordene „1,612 Rd. og 1,505 Rd. 20 f.“ til: „1,600 Rd. og 1,500 Rd.“ vedtoges med 38 Stemmer mod 13.

Derefter sattes Lovforslaget (see Tillæg A.) under Afstemning og vedtoges med 39 Stemmer imod 12.

Formanden: Der vil nu blive givet Folkethingets Formand Underretning om den Afgjørelse, som Sagen har faaet her i Thinget.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var: Anden Behandling af Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selveien-

dom. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1278 ff.; det i Landstinget nedsatte Udvalgs Betænkning i Tillæg B. Sp. 1153 ff.)

Foruden de i Betænkningen opførte Ændringsforslag var der stillet følgende Ændringsforslag: